

Ο ΛΟΓΟΣ ΣΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Καλοκαίρι 2012

Φέτος και φέτος από το κλεινό άστυ των Αθηνών να επισκεφτό

το αγαπημένο μου νησί, η χαρά μου ήταν και πάλι ανείπωτη. Ετοιμαστήκαμε οικογενειακώς για να περάσουμε 2 μήνες στο σπίτι μας στην Ποσειδονία και να ζήσουμε για άλλο ένα καλοκαίρι αυτό που ζούσαμε πάντοτε στην Αρχόντισσα των Κυκλάδων. Διακοπές, θάλασσα, ήλιο, όμορφο φυσικό περιβάλλον, καλούς φίλους, καλό φαγητό και μικρές δόσεις πολιτισμού. Αυτό που αντίκρισα, δυστυχώς δεν ανταποκρινόταν σ' αυτό που είχα ονειρευτεί. Η Σύρος άδεια από κόσμο στις αρχές Ιουλίου και οι άλλοτε ενθουσιώδεις και αισιόδοξοι κάτοικοί της, προβληματισμένοι και απαισιόδοχοι. Το πρώτο πράγμα που συζήτησα με τους Συριανούς φίλους μου είναι ότι ζούμε τις χειρότερες μέρες στην ιστορία της Ελλάδας μετά τον πόλεμο, τόσο οικονομικά όσο πολιτικά και κοινωνικά κι ότι η γενικευμένη αυτή κρίση έχει οδηγήσει όλους τους Έλληνες σε «εθνική κατάθλιψη». Λογικό είναι να έχει επηρεαστεί και η Σύρος απ' αυτήν την κατάσταση. Όμως δεν ήταν μόνο αυτό. Η πρώτη μου επίσκεψη στην ομορφότερη (κατά τη γνώμη μου) παραλία του νησιού, στις Αγκαθωπές, συνοδεύτηκε από πλήρη απογοήτευση. Η παραλία

είναι βρώμικη, οι ομπρέλες και οι ξαπλώστρες είναι λιγοστές (σε σχέση με τα προηγούμενα χρόνια), οι λουόμενοι δεν έχουν πού να πάνε τουαλέτα και πού να πιουν ένα μπουκαλάκι νερό, ο μεγάλος κάδος των σκουπιδιών αναδύει έντονη δυσοσμία, γαλάζια σημαία και ναυαγοσώστης απλά δεν υπάρχουν και η δημοτική τουαλέτα είναι σε κακό χάλι.

Ρωτώντας, έμαθα ότι το δημοτικό ακίνητο (πρώην Αρχαίον) δε θα λειτουργήσει φέτος το καλοκαίρι διότι υπάρχουν διαφορές του Δήμου με τον πρώην ιδιοκτήτη και ο νέος ιδιοκτήτης δε θέλει (δικαίως) να έχει ανάμιξη στο σοβαρό θέμα που έχει προκύψει, παράλο που ανακαίνισε, έβαψε και καλλώπισε την επιχείρηση.

Εύλογα, λοιπόν, γεννιούνται πολλά ερωτήματα. Σε μια εποχή που κυνηγάμε τον τουρίστα με τον ντουφέκι είναι δυνατόν να δημοπρατεί ο Δήμος το ακίνητο χωρίς να έχει εξασφαλίσει στο νέο ιδιοκτήτη τα στοιχειώδη; Φταίει η οικονομική κρίση γι' αυτό; Πόσα χρήματα χρειάζονται για να τοποθετήσει ο Δήμος λίγα στέγαστρα (έστω ομπρέλες) για να μην ταλαιπωρούνται Συριανοί και επισκέπτες να βρουν λίγη σκιά κάτω από τα λιγοστά δέντρα της παραλίας; Η υπηρεσία καθαριότητας δεν μπορεί να διατηρεί τον κάδο απορριμμάτων καθαρό, όπως επίσης και τη δημοτική τουαλέτα και την παραλία; Χρειάζονταν τόσα πολλά χρήματα για τη γαλάζια σημαία και

το ναυαγοσώστη ώστε η οικονομική συγκυρία να μην επιτρέπει τέτοια έξοδα; Ξέρω, ξέρω απαντήσεις στα απλά μου ερωτήματα δε θα πάρω για άλλη μια φορά!

Τελειώνοντας, θα ήθελα να σημειώσω ότι το πρόγραμμα των πολιτιστικών εκδηλώσεων το πήρα στα χέρια μου εδώ και μια εβδομάδα διότι δεν είχε εκπωθεί ακόμα, Ιούλιο μήνα.

Η Πινακοθήκη Κυκλάδων, ένας χώρος που αγαπάω πολύ, δεν είναι επισκέψιμος όπως ισχυρίζονται στο πρόγραμμα. Είναι ένας χώρος κλειστός, σβηστός, με σκουπίδια στην είσοδο και έρημος, πράγμα που δεν είχε συμβεί ποτέ στα μέσα του καλοκαιριού.

Μοναδική όαση πολιτισμού το Φεστιβάλ Αιγαίου και ο ήρωας Τυμπόρις...

Με τιμή,
Κώστας Ιωαννίδης

Και οι παρακάτω υπογράφοντες κάτοικοι της περιοχής:

Μιχάλης Μακρουλάκης, Κωνσταντίνος Φίλιππας, Βασίλειος Ξίνας, Δημήτριος Γαδ, Σμαράγδα Γαδ, Μάρκος Πρίντζης (Ανάποδος), Άννα Πρίντζη, Ζαφειρία Λαυρεντιάδου, Γιώργος Σκουρπιάς, Νικόλαος Αγγελόπουλος, Ισίδωρος Δουράτσος, Μίμικα Βιδάλη, Αντώνιος Ρηγούτσος, Έφη Ρηγούτσου, Λέτα Τσουκανέρη, Δημήτριος Τσουκανέρης, Όθωνας Δουράτσος, Αικατερίνη Σταχτά και πολλοί άλλοι.

ΒΡΑΔΙΑ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΗ ΣΤΟΝ ΤΙΜΠΟΡΙΣ (19 07 12)

Μέσο: Ο ΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

Ημ. Έκδοσης: . . . 19/7/2012 Ημ. Αποδελτίωσης: . . . 24/7/2012

Σελίδα: 24

Innews AE - Αποδελτίωση Τύπου - <http://www.innews.gr>

Μουσείο «ΚΥΒΕΛΗ»

Βραδιά αφιερωμένη στον Τιμπόρις

του ΓΙΑΝΝΗ ΡΟΥΣΣΟΥΝΕΛΟΥ

Για δεύτερη συνεχή χρονιά το μουσείο «ΚΥΒΕΛΗ» αφιέρωσε μια εξαιρετική βραδιά, με καταπληκτικό φόντο τον έναστρο ουρανό και τον ολόφωτο ναό του Αγίου Νικολάου σε απόσταση αναπνοής από το Μουσείο, στον διεθνούς φήμης μάστορα Πήτερ Τιμπόρις, ως μία ακόμη ένδειξη αναγνώρισης του έργου που επιτελεί στη Σύρο, την οποία αναδεικνύει παγκοσμίως μέσω του καθιερωμένου πλέον «Φεστιβάλ Αιγαίου».

Φέτος, η ιδιοκτήτρια του μουσείου Βαλεντίνη Ποταμιάνου, που αποδείχτηκε –ως είθισται– εξαιρετική οικοδέσποινα, επέλεξε για την εκδήλωση το βράδυ του περασμένου Σαββάτου, αμέσως μετά τη λήξη της παράστασης «Σαλώμη». Πέραν αυτού –όπως είπε– η ημέρα αυτή συνέπεσε με την επέτειο των 150 χρόνων από τη γέννηση του Αυστριακού ζωγράφου Γκούσταφ Κλίμτ (Gustav Klimt, 14 Ιουλίου 1862 – 6 Φεβρουαρίου 1918), ενός ζωγράφου που είχε συμβάλει στη διεθνή αναγνώριση της αυστριακής τέχνης και υπήρξε από τους πρώτους που κατάφεραν να συνδυάσουν την εικονιστική με την αφηρημένη ζωγραφική.

Καθημερινά ανοιχτό το μουσείο

Η κ. Ποταμιάνου, αεικίνητη και αέρινη, πανταχού παρούσα και τα πάντα πλη-

Ένα πέπλο, δώρο της Βαλεντίνης Ποταμιάνου στην Eilana Lappalainen-Tiborits

ρούσα, δεν παρέλειψε να προσφέρει ως δώρο ένα πέπλο, κεντημένο από την ίδια, στην ερμηνεύτρια της «Σαλώμη», διεθνούς φήμης σοπράνο και συντρόφου του Πήτερ Τιμπόρις, Eilana Lappalainen-Tiborits, όπως δεν παρέλειψε να δημιουργήσει μια ευχάριστη ατμόσφαιρα, δίνοντας στον Μπάμπη Κουλούρα να σβήσει το 65 χιλιοστών (όσα και τα χρόνια του) κεράκι των γενεθλίων του.

Με δηλώσεις της στο ΛΟΓΟ, εξέφρασε τη χαρά της, που της δίνεται η δυνατότητα να οργανώνει τέτοιες βραδιές και ιδιαίτερα αυτή που τιμάται ένας άνθρωπος, ο Πήτερ Τιμπόρις, ο οποίος τόσο πολλά έχει προσφέρει στη Σύρο. Έκανε παράλληλα γνωστό ότι η εκδήλωση

αποτελεί και την έναρξη ουσιαστικά της καλοκαιρινής περιόδου με τις πόρτες του μουσείου ανοιχτές για το κοινό σε καθημερινή βάση από τις 7 το απόγευμα μέχρι τις 10 το βράδυ και την ίδια ξεναγό της ιστορίας του, υποσχόμενη ότι θα λειτουργεί έως τις 10 Σεπτεμβρίου. «Πρέπει να έχουμε συνεχώς επαφή με το παρελθόν και την ιστορία μας, όπως μια φλέβα, γιατί αυτή είναι μια φλέβα χρυσού, όπως είναι και το αίμα μας», είπε χαρακτηριστικά.

Τα πουλιά της Έλσας Χαραλάμπους

Δεν πέρασε απαρατήρητο από τους επισκέπτες ότι στον ισόγειο χώρο «κάτι έχει αλλάξει» και συγκεκριμένα η

Μέρος της οροφωγραφίας δια χειρών Έλσας Χαραλάμπους. Κάθε πουλί βγαλμένο μέσα από την παγκόσμια λαγοτεχνία

όψη της οροφής σε ένα δωμάτιο που εμπλουτίστηκε με ζωγραφική από τα χέρια της γνωστής καθηγήτριάς του πανεπιστημίου Αιγαίου και ζωγράφου Έλσας Χαραλάμπους.

Η ζωγραφική κάνει εντύπωση γιατί παριστά πουλιά. Ξαφνικά βρίσκουμε σε ένα χώρο που «πετάνε» πάνω από το κεφάλι σου πουλιά. «Έχουμε εδώ στη Σύρο μια αξιόλογη νέα ζωγράφου, με πολύ βάθος στην τέχνη της, την Έλσα Χαραλάμπους. Μαζί αποφασίσαμε, σ' αυτή την οροφή να βάλουμε πουλιά που όμως να αφορούν την παγκόσμια μεγάλη λαγοτεχνία, όπως η κουκουβάγια του Καρκαβίτσα ή ο γλάρος του Τσέχωφ. Να έρχονται εδώ τα παιδιά, να τα βλέπουν και να τους

εξηγούμε τη σημασία τους και μέσω αυτών να τα κάνουμε να αγαπήσουν τη λαγοτεχνία και την ποίηση», δηλώνει η κ. Ποταμιάνου.

Δίνει ιδιαίτερη σημασία στη ζωγραφική της Έλσας που απεικονίζει ένα αηδόνι. «Είναι το αηδόνι του Σεφέρη, που λέει «Αηδόνι... αηδόνι... αηδόνι...» είναι θεός; τι μη θεός; και τι τ' ανάμεσό τους;», απαγγέλει με τη χαρακτηριστική όμορφη φωνή της και με ένα εφηβικό πάθος.

Είμαι ένα κομμάτι της Σύρου

Τέλος, αναφερόμενη στα δώδεκα χρόνια λειτουργίας του μουσείου (από το 2000), θα υπογραμμίσει τη μεγάλη αξία των συλλογών που υπάρχουν και εκτίθενται με την από μέρους της άποψη πως «Μπορεί η Σύρος να χρησιμοποιήσει αυτά τα πράγματα, ώστε να ισχυροποιηθούν», χωρίς να παραβλέπει και το γεγονός ότι η όλη προσπάθεια της έχει στηριχτεί από πλευράς Δήμου, αλλά και από όλους τους Συριανούς φορείς. «Με αγκάλισαν όλοι. Εγώ αισθάνομαι ένα κομμάτι του κόσμου της Σύρου. Ο κόσμος της είναι το κάτι άλλο. Μαγεύει, ξεμαλίζει και ξερελαίνει. Έχω γυρίσει όλη την Ελλάδα. Σύρος δεν υπάρχει πουθενά αλλού», δηλώνει χαρακτηριστικά και επιστρέφει στους καλεσμένους της, που την εταίνουν τόσο για την όμορφη βραδιά που τους χάρισε, όσο και για το έργο που τόσο απλόχερα επιτέλε σ' αυτό το νησί.